

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **PROGOM, s.r.o.**, se sídlem Halasovo nám. 1, Brno, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem náměstí Svobody 4, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2003, č. j. 4297/99/FŘ/130, ve věci daně z přidané hodnoty, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2008, č. j. 31 Ca 58/2008 - 95,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 29. 4. 2003, č. j. 4297/99/FŘ/130, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Finančního úřadu Brno III ze dne 3. 5. 1999, č. j. 57054/99/290915/3609, platebnímu výměru č. 354/99, kterým mu byla podle ust. § 46 odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, a podle zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 1999 ve výši 22 181 Kč. Kasační stížností napadené rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno znovu poté, co byl jeho předchozí rozsudek ze dne 21. 12. 2006, č. j. 31 Ca 145/2006 - 23, ke kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 154/2007 - 64, a věc byla krajskému soudu vrácena zpět k dalšímu řízení.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že na základě usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 10. 2008, č. j. 31 Ca 58/2008 - 107, doložil stěžovatel pověření k zastupování pro svého zaměstnance JUDr. J. N. Stěžovatel však nedoložil, že JUDr. J. N. má ve smyslu ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2009, č. j. 9 Afs 10/2009 - 134, byl proto stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 3 dnů ode dne doručení předmětného usnesení předložil soudu ověřený doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání zástupce JUDr. J. N. Současně byl poučen o tom, že jestliže uvedené nedostatky kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstraní, bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Uvedené usnesení bylo doručováno jak stěžovateli, tak i JUDr. J. N. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení Nejvyššího správního soudu nabylo právní moci dne 16. 3. 2009. Stěžovatel i JUDr. J. N. však zůstali do dnešního dne nečinní a zdejšímu soudu ověřený doklad o vysokoškolském právnickém vzdělání JUDr. J. N. nepředložili.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nedoložení skutečnosti, že stěžovatele zastupuje jeho zaměstnanec (JUDr. J. N.), který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu